

Detta år föddes i Tåby 22 barn, av vilka 13 var pojkar och 9 flickor. Två tvillingpar var bland dessa, bonden Rahl Hanson i Brestad och hans hustru Karin Svendsdotter fick en flicka och en pojke och båtsmannen Måns Stafstedt och hans hustru Anna Jönsdotter fick två pojkar.

Anmärkningsvärt var, att inte mindre än 9 av barnafäderna var ryttare eller båtsmän.

8 äktenskap ingicks och 9 stycken dog.

Bland de döda var 5 barn och bland de äldre var profossen Hans Ljungeld. Han ersattes av profossen Nils Örhbom, men han bodde sannolikt inte i Ljunga, utan där fanns arrenador.

Året beskrevs som ett torkår. Redan den 18 maj stod rågen i blom och skörden blev även detta år dålig.

Många bränder skedde detta år, men utanför Tåby.

I Kuddby brann Svällestads by helt och hållet ned liksom hemmanet och husen på Svinnerön i Bråviken.

Hällestads kyrka och prästgård härjades och av elden och i samtliga fall var det åsken, som var orsaken.

Kyrktornet förbättrades med bjälkar och nya spån fästes på det samt hela tornet tjärades.

I krykan lades nytt golv under några bänkar.

För tyttarna och båtsmännen vad det, som vanligt, ett par möten på Malmen vid Linköping respektive Carlskrona.

Annars var det lugnt och de kunde sköta sina torp i lugn och ro.

Ingen ändring i besättningen på rusthållen eller båtsmanstorpen skedde.

Från sockenstämmans protokoll, finns inga viktigare händelser, att rapportera. Det var mest ärenden om de kyrkliga angelägenheterna, kollekt, gåvor, kyrkohjälpen samt vilka som skulle få komma in i fattigstugan.

Björkekinds häradsrätt höll ting tre gånger och samtliga gånger i det nya tingshuset vid Kuddby kyrka.

Ur dess protokoll kan nämnas:

Landsfiskalen Caleén åtalade nu änkan efter profossen Hans Ljungeld, hustru Maria Nilsson, angående husröta (ej fullgjorda reparationer) på det Blinnes stadshemman, som profossen övertagit efter landsfiskalens broder.

Men då ingen av parterna hade tillräckliga bevis att anföra, uppsköts målet till kommande tingsförhandling.

Men då hade tydligen parterna förlikts, för målet kom aldrig upp igen.

Olof Trulsson och Sven Ericsson i Brunneby anklagade båtsmannen Anders Fyrberg, för att han nedrivit 5 a 6 höt gärdsgård samt fällt en garn, som var råmärke och gränsskilje mellan deras ägor.

Detta var början på en lång och intensiv träta Brunnebyborna emellan, som skulle ta minst 10 år till, innan delning skedde av Brunneby ägor.

På häradsrättens uppmaning återtog käranderna sin talan och ärendet skulle avgöras efter verkställd gränsdelning.

De båda bönderna Trulsson och Ericsson i Brunneby, fick dock beslut om förbud, att hugga skog i Brunneby lilla skogshage och för detta utsattes ett vite på 10 daler silvermynt, för den som förbudet överskred.

Båtsmannen Anders Fyrberg dömdes att böta 12 daler silvermynt samt i skadestånd betala 6 daler silvermynt till drängen Lars Andersson i Ring.

Fyrberg hade illa hanterat och slagit drängen.

Detta berodde på, att drängen fått lov att övernatta i Fyrbergs stuga, men då Fyrberg tyckte, att drängen "tafsat" på hans hustru, hade han kastat ut drängen och givit honom ett kokstryk.

Då slagsmålet med mera, hände på en helgdagsnatt, dömdes de båda också, enligt Kongl Majts stadga om eder och sabbatsbrott från 1687, att vardera böta 2 daler 16 öre silvermynt till kyrkan och sitta tvåsöndagar i stocken utanför Tåby kyrka.

Vid dessa ting blev det också klart, att lagmannen Daniel Sparrskiöld blev ägare till Mems säteri med underliggande torp samt Sätra hemman.

Därmed gick Mems säteri utur den Baggeska ättens ägo.

Rusthållaren Bengt Nilsson i Fyrby åtalade bonden Johan Nilsson i Nybble, för en oduglig gärdesgård mellan Rappsala utjord, som hörde till Fyrby, och Nybble ägor.

Då oklarhet rådde var gränsen verkligen gick, förordnades två nämndemän, att utstaka gränslinjen, samt att båda bönderna gemensamt skulle uppsätta en duglig gärdesgård.

En träta fördes inför häradsrätten av bonden Joen Claesson i Blinnestad, som anklagade bonden Pehr Olofsson i Torp, att låtit hugga ved på Blinnestads ägor.

Av rannsakingen framkom, att skogshygge ägt rum samtidigt av båda parternas karlar vid skällifnjen hemmanen emellan.

Då träd hade fallit över på ~~andra~~ sidan gränslinjen hade trätor och till och med slagsmål uppstått, om vem veden tillhörde, om det var där träden föll eller där stubben fanns.

Till saken hör att gränslinjen följer en hög bergsbrant.

Hur tvisten löstes framgår ej, men efter häradsrättens uppmaning förenades de båda och handslog inför rätten.